

ת"פ 53289/12/16 - מדינת ישראל נגד מתאים לי חנויות (1997) בע"מ, א.ד. החדשה בע"מ, ג'אמפ אופנה בע"מ, פרייווט ליין טקסטיל בע"מ, אברהם מלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 53289-12-16 מדינת ישראל נ' מתאים לי חנויות (1997) בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד תהילה מורן חגי

נגד

הנאשמים: 1. מתאים לי חנויות (1997) בע"מ

2. א.ד. החדשה בע"מ

3. ג'אמפ אופנה בע"מ

4. פרייווט ליין טקסטיל בע"מ

5. אברהם מלכה

ע"י ב"כ עו"ד אודי ויסבאום

גזר דין

1. נאשם 5 (להלן - הנאשם) הורשע, על-יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן - כתב האישום), בביצוע סדרת עבירות של אי תשלום מס שנוכה, לפי הוראות סעיף 219 (וסעיפים נלווים) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - פקודת מס הכנסה).
2. בתקופה הרלוואנטית שימש הנאשם כמנהל הפעיל של נאשמות 1, 2, 3 ו-4 (להלן ביחד - החברות). יוטעם, כי הודאת הנאשם האמורה ניתנה גם בשמן של החברות, בהתאם לעובדות הרלוואנטיות להן, ועל יסוד הודאה זו הורשעו גם הן בעבירות שבהן הואשמו בכתב האישום (ר' הכרעת הדין המשלימה, בפרוטוקול, עמ' 85-86).

א. כתב האישום - תמצית העובדות והוראות החיקוק:

3. כתב האישום (המתוקן) אוזח חלק כללי ושמונה-עשר אישומים. בחלק הכללי נטען כי בתקופה הרלוואנטית לו היו החברות "מעבדות" - כמשמעות מונח זה בתקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורת ומשכר עבודה), תשנ"ג-1993 - ועל כן היו חייבות בניכוי מס במקור, מעובדים ומקבלני המשנה שלהם, ובהעברתו לפקיד השומה. שמונה-עשר האישומים מתייחסים באופן קונקרטי לפרטי מיסים שנוכו ולא הועברו לפקיד השומה על-ידי כל אחת מהחברות.
4. באישומים נטען, בתמצית, כלהלן:

אישומים 1-4 (נגד הנאשם ונאשמת 1)

עמוד 1

תמצית העובדות:

- בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש ספטמבר 2013 (ארבעה חודשים) ניכו נאשמת 1 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשלומים ששילמו, בסכום כולל של 166,573 ₪ (קרן).
- הנאשם ונאשמת 1 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

- **אי תשלום מס שנוכה** - ארבע עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודה.

אישומים 5-8 (נגד הנאשם ונאשמת 2) (אישום 9 נמחק)

תמצית העובדות:

- בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש ספטמבר 2013 (ארבעה חודשים) ניכו נאשמת 2 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשלומים ששילמו, בסכום כולל של 401,716 ₪ (קרן).
- הנאשם ונאשמת 2 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

- **אי תשלום מס שנוכה** - ארבע עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודה.

אישומים 10-14 (נגד הנאשם ונאשמת 3)

תמצית העובדות:

- בתקופה שבין חודש אפריל 2013 לבין חודש ספטמבר 2013, למעט חודש יוני 2013 (חמישה חודשים) ניכו נאשמת 3 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשלומים ששילמו, בסכום כולל של 88,596 ₪ (קרן).
- הנאשם ונאשמת 3 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

- **אי תשלום מס שנוכה** - חמש עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודה.

אישומים 15-19 (נגד הנאשם ונאשמת 4)

תמצית העובדות:

- בתקופה שבין חודש ינואר 2013 לבין חודש מאי 2013 (חמישה חודשים) ניכו נאשמת 4 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשלומים ששילמו, בסכום כולל של 60,940 ₪ (קרן).
- הנאשם ונאשמת 4 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

- **אי תשלום מס שנוכה** - חמש עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166

לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודה.

השתלשלות ההליכים המשפטיים והסדר הטיעון:

ב.

5. מתחילת הדרך גדר המחלוקת שהציגה ההגנה היה מצומצם למדי, דהיינו: הודאה-למעשה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום תוך טענה לקיומו של "הצדק סביר" להתנהלות הנאשם.
6. לטענת ההגנה, החברות אמנם ניכו מיסים כנטען, אך לגבי העברתם לפקיד השומה הגיעו להסכם תשלומים, בו בסופו של יום לא יכלו לעמוד בשל מאורע בלתי צפוי - הפרת חוזה פסולה על-ידי צדדים שלישיים, אשר הביאה לקריסת הקונצרן ולהתמוטטות כלכלית של הנאשם והחברות. יצוין בהקשר זה, כי כל ארבע החברות אמנם נכנסו להליכי פירוק ועל כן בתחילת ההליכים בתיק זה התייצבו נציגי המפרקים לדיון, אך שוחררו מהמשך התייצבות על ידי בית המשפט (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 12).
7. עם זאת, על אף המחלוקת המצומצמת-יחסית לא הגיעו הצדדים לכלל הסכמות במסגרת הדיונים המקדמיים (לרבות במתכונת של גישור), ועל כן התיק הועבר לשמיעת הראיות לפניי.
8. שמיעת הראיות התקיימה במלואה, אך בטרם מתן הכרעת הדין שבו הצדדים להליך הגישור והגיעו לכלל הסכמות, דיוניות ומהותיות, כלהלן:
במישור הדיני - הוסכם על הגשת כתב האישום המתוקן, שעובדותיו תוארו לעיל. התיקון בעובדות כתב האישום המקורי היה מינורי-יחסית, והתבטא במחיקת אישום 9.
במישור המהותי - המאשימה הודיעה כי תגביל את טיעוניה לעונש לענישה שתכלול תשעה חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לשאת בדרך של עבודות שירות, כאשר ההגנה טען לענישה שתכלול שישה חודשי מאסר כאמור.
בנוסף הוסכם לעתור להשתת עונשי מאסר מותנה וקנס כספי על הנאשם, וזאת לפי שיקול דעת בית המשפט. אשר לנאשמות, שאינן פעילות יותר, הודיעה ב"כ המאשימה כי תעתור להשתת קנסות סמליים בלבד.

עיקר הראיות לקביעת העונש:

ג.

9. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש. לעומת זאת, מטעם ההגנה הוגשה אסופת הכוללת 14 מסמכים, שעיקרם כלהלן:
(א) שלושה מסמכים רפואיים, מהחודשים יולי-אוגוסט 2013, שעניינם במצבה הנפשי של אשתו-לשעבר של הנאשם, על רקע משבר נפשי אותו חוותה באותה התקופה.
(ב) שני תצהירים - שנערכו על-ידי שני עורכי-דין, אשר ייצגו בזמנו מי מהחברות - בהם נטען כי התמוטטות החברות וקריסתן הכלכלית נבעה מהתנהגות פסולה ולא צפויה של צדדים שלישיים.
(ג) מספר מסמכים הנוגעים לילדיו של הנאשם ובמיוחד למצבו של בנו הבכור.
(ד) מספר מסמכים הנוגעים למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הכוללים מכתב פיטורין ממקום

עבודה, מסמכים הנוגעים לחובותיו הכספיים של הנאשם וכן העתק מצו כינוס הנכסים שניתן נגדו (פש"ר (מחוזי מרכז) 26663-12-13 **מנורה מבטחים חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' מלכה ואח'**, צו מיום 04.02.14).

עיקר טיעוני הצדדים:

ד.

10. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום (המתקן), שעניין כאמור באי העברת מיסים שנוכו, תוך שהדגישה את היקפו הכספי הניכר של העבירות, בסכום כולל של 717,825 ₪ - מחדל שטרם הוסר, עד היום.
11. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת את חומרתן של עבירות המס, ועמדה על הערכים החברתיים הנפגעים כתולדה מביצוען. לטענתה, בסכומים כגון דא, כאשר המחדל אינו מוסר הפסיקה קובעת שיש להשית על נאשמים מאסר בפועל, לנשיאה מאחורי סורג ובריח.
12. ב"כ המאשימה הטעימה כי הסכמת המאשימה להגבלת טיעוניה לעונש, במסגרת הסדר הטיעון, ניתנה על רקע נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם, ואין בה כדי לבטא את עמדת המאשימה למתחם העונש ההולם בכגון דא (ר' גם בפרוטוקול, עמ' 79 שורה 23). עם זאת הוסיפה וציינה כי, כך לשיטתה, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין עונש של שישה חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.
13. בסופו של דבר עתרה ב"כ המאשימה כי יושתו על הנאשם העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של תשעה חודשים, לנשיאה בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; וקנס כספי בשיעור של 10% מהמחדל, קרי 70,000 ₪. אשר לנאשמות, שכאמור מצויות בהליכי פירוק, חזרה ב"כ המאשימה על עמדתה להשתת קנס סמלי בלבד.
14. ב"כ הנאשם הרחיב, מצידו, בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1968 (בן 52 שנים כיום), כיום גרוש ואב לשלושה ילדים. ב"כ הנאשם הדגיש את הממד הטראגי בחייו של הנאשם, שאינו רק "אדם נורמטיבי" (דהיינו ללא עבר פלילי), אלא מי שעמד בראש קונצרן חברות גדול, אשר בשיאו העסיק 1,500 עובדים, תרם לפרנסתן של משפחות רבות ואף שילם מיסים רבים לקופת המדינה.
15. ואולם, בחודש יולי 2013 קרסו חייו האישיים של הנאשם, עקב התמוטטותה הנפשית של רעייתו, אשר הביאה בהמשך הדברים גם לגירושיהם. הנאשם היה טרוד אפוא בטיפול במשפחתו, לרבות ילדיו (והכל כעולה מהמסמכים שצורפו במסגרת ס/1). על רקע זה, כמו גם בשל התנהלותם הפסולה (הנטענת) של צדדים שלישיים, קרס הקונצרן אותו הקים הנאשם והוא הגיע לכדי פשיטת רגל. מאז חי הנאשם בחוסר כל, תוך שהוא מתפרנס מעבודות מזדמנות שגם מהן פוטר, כאשר רק לאחרונה החל לעבוד במכירת פירות וירקות.
16. בנסיבות אלה עתר הסניגור להתחשבות מרבית במרשו ולהשתת ענישה בטווח הנמוך שעליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, בהקשר זה, את הודאתו של הנאשם ואת נטילת האחריות, וכן את מצבו הכלכלי הקשה מאוד. ב"כ הנאשם הטעים, כי נוכח מצב כלכלי זה כל קנס לא מידתי שיוטל על הנאשם עלול להוביל להשתת עונש מאסר בפועל נוסף עליו.
17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הצטרף לדברי בא כוחו והוסיף ועתר לדחייה ניכרת של

מועד תחילת נשיאת העונש - לחודש ינואר בשנה הבאה - על מנת לאפשר לו להמשיך לעבוד במקום עבודתו הנוכחי (ר' בפרוטוקול, עמ' 89 שורה 30 ואילך).

ה. דין והכרעה:

18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
19. הפסיקה חוזרת ומטעימה את חומרתן הרבה של עבירות המס, שביצוען פוגע בערכים החברתיים של ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה, ההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשויות המס. כפי שנקבע בהלכה הפסוקה, אין לראות בעבירות מס משום עבירות רגולטוריות גרידא, שכן משמעותן המעשית היא גזל של כספי הציבור; ולפיכך ענישתן צריכה להיות מחמירה, בהתאם. זאת, בפרט כאשר מדובר בעבירות מס שבוצעו באופן חוזר ונשנה, לאורך זמן ובהיקפים כספיים ניכרים.
20. עם זאת, כידוע, הוראות חוק העונשין שעניינן בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה אינן מתייחסות למצבים של הסדרי טיעון, שבהם נשקלים שיקולים נוספים. לפיכך, הגם שכיום כבר אין מחלוקת כי הוראות חוק העונשין הנ"ל חלות גם במקרים של הסדרי טיעון, במקרים כאלה עיקר השאלה היא בסבירות ההסדר, שאלה שעל בית המשפט לבחנה בהתאם ל"מבחן האיזון" אשר נקבע בזמנו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (25.12.2002).
21. במקרה דנא ב"כ הצדדים נימקו את ההסכמות אליהן הגיעו בנסיבות האישיות החריגות של הנאשם, בין השאר על רקע ההתמוטטות הכלכלית שאותה חווה. אכן, כיום ההגנה אינה חולקת על כך שהתמוטטות זו - גם על רקע נסיבותיה הנטענות - אינה מגבשת "הצדק סביר" לצורכי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה. עם זאת, עדיין יש מקום להתחשבות בה כנסיבת-קולה במישור הענישה. לפיכך, הגם שבהתחשב בכך שהמחדל לא הוסר טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים נוטה לכך קולה, הוא מצוי בגדרי הסבירות; וזאת גם לפי מדיניות הענישה בעבירות דנא, המשתקפת באסמכתאות הרבות שאליהן הפנו ב"כ שני הצדדים.
22. אכן, מצבו של הנאשם שלפניו הוא חריג, והוא בבחינת מי שנפל מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. הנאשם, שהיה המנהל של קונצרן חברות גדול על כל המשתמע מכך, איבד לא רק את נכסיו - לרבות החברות שהיו בבעלותו ובניהולו - אלא גם את משפחתו; הוא מצוי כיום בחוסר כל, פשוטו כמשמעו, ומתפרנס מעבודות מזדמנות. נסיבות ייחודיות אלה - בצירוף ההודאה ונטילת האחריות, אם גם בשלב מאוחר יחסית - מצדיקות את אימוץ הסדר הטיעון, ובאופן מקל יחסית, גם במישור עונש המאסר בפועל וגם במישור הענישה הכספית.
23. בעניין אחרון זה יצוין כי הנאשם אמנם לא הסיר את מחדליו. עם זאת, בהשתתפות ענישה כלכלית על בית המשפט להתחשב ביכולותיו הכלכליות של הנאשם (כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין),

ובוודאי שענישה כלכלית אינה מכוונת להשתת תוספת ענישה של מאסר בפועל.

24. לבסוף, לעניין מועד תחילת נשיאת העונש, יש לנקוט בדרך מאוזנת - הגם שהכלל הוא שתחילת נשיאת עונש צריכה להיות ככל האפשר מידית (ר' גם בהוראות סעיף 51ג(א) לחוק העונשין) - על מנת לאפשר לנאשם ארכה סבירה להתארגנות.

ו. סוף דבר:

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמות 4-1:

קנס (סמלי) בסך של 1 ₪, על כל אחת מנאשמות 1, 2, 3 ו-4.

נאשם 5:

(א) 7 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 5 יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 08.07.20.

על נאשם 5 להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.12.20 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 5 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 5, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריה בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא נאשם 5 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ג) קנס בסך של 15,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.02.21 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 5 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.